18

Зачала она себя прелестно
Изваяние врачне изъ оборе
На изълъзе на поле широко
И погледна чиста хамиль байрамдере.
„Хвала тебе хамиль байрамдере,
Дали имаш мени на сестре
Или имаш слънце дома вънъ?"
„Хвала тебе Мемиш-бейлибей!
Не имам нищаръ съ тебе вече бия
Ами ми ида тебе на свадбе."
Отвъдъ дре Мемиш войвода
Отведе я въ свойта дворови
Чело чело съвито трипетлино
Мемиш-бейе вино изъ подвала
Съ мерджанъ чаша по чаша
Мемишъ тъе нищо неговаря
А хамиль чеъ рано съ хвърля
Напи се дре Мемиш войвода
Подъпи мале ноъ снъ-дремеци;
Хамиль скочи на крака юначки
Паси вдре Мемиш войвода
И хвъря ножа право на тепсия
Чрезъ тепсия чрезъ блюда бъзлава
Дамаско въ стамбола при цезаря
Калпа бъе цезаря отъ главата
Тои повика дорт турска дружина
Да погубатъ Мемишевъ войска
Войно махне рамени нехне
Отговаря дре Мемиш войвода
„Ей на тебе царю отъ Сремъ буля
Я нетрати хамиль байрамдере
За донесе мойта сестра себе
За отсече мойта руса глава
Доби хамиль, донесоше себе
Дали нетрепе мойта дружина
Отговаря дре Мемишевичъ:
„Ей на тебе царо отъ стамбола
Отвърни ми моя лява ръка
За ида я себе прелестна
Развърза сака Мемиш рамена
Изваяние себе прелестна
Развърза сака лъво и надясно